

Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOLEI ŻELAZNYCH

WARSZAWA | № 28. | d. 10 września 1922 r.

SPIS RZECZY:

43.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych z dn. 17/VII 1922 r. № 3398/III/12 w sprawie „Przepisów o przewozie przesyłek gospodarczych P. K. P.".

Z dniem 1 listopada 1922 r. wchodzą w życie na całej sieci P. K. P. jednolite „Przepisy o przewozie przesyłek gospodarczych" ogłoszone w niniejszym Dzienniku.

Potrzebną ilość egzemplarzy tych przepisów dla podwładnych urzędów i instytucji otrzymają Dyrekcje z M. K. Ż., poczem należy niezwłocznie wydać odpowiednie zarządzenia co do zastosowania ich, jak również co do zaopatrzenia wszystkich stacji w jednolite druki.

Jednocześnie z dniem wprowadzenia w życie powyższych Przepisów tracą moc obowiązującą:

1) na obszarze b. zaboru austrjackiego: Instruktion N V betreffend Regie Personal und andere aus öffentlichen oder humanitären Rücksichten begünstigte Gütersendungen,
2) na obszarze b. zaboru pruskiego: Dienstgut Beförderungs Ordnung,
3) na obszarze b. zaboru rosyjskiego: wszystkie przez odnośne Dyrekcje w tej sprawie wydane zarządzenia i okólniki.

Minister:
(—) *Zagórny-Marynowski*

PRZEPISY O PRZEWOZIE PRZESYŁEK GOSPODARCZYCH P. K. P.

I. Zasady ogólne.

Art. 1. Jako przesyłki gospodarcze, w myśl przepisów niniejszych, należy uważać przedmioty stanowiące własność Zarządu P. K. P., wysyłane jedynie dla potrzeb gospodarki i budowy na oddanych do użytku publicznego linjach P. K. P., kiedy nadawcą i odbiorcą jest urząd kolejowy, nie zaś osoba prywatna.

Przesyłek kolei prywatnych, pozostających w zarządzie Państwa, lub mających zarządy własne, nie uważa się za przesyłki gospodarcze w znaczeniu powyższem, o ile więc co do nich niema osobnych postanowień w przepisach niniejszych, w takim razie przewozi się je linjami P. K. P. na zasadach ogólnych.

Art. 2. Przesyłki gospodarcze zasadniczo należy przewozić wyłącznie szlakami P. K. P.

Przewóz przesyłek gospodarczych P. K. P. szlakami kolei prywatnych, pozostających w zarządzie Państwa, lub mających zarząd własny, jest dopuszczalny jedynie w wypadkach:

a) jeżeli między danemi stacjami P. K. P. niema bezpośredniego połączenia przez linje P. K. P.,
b) jeżeli przewóz taki w przejściu przez koleje prywatne jest korzystniejszy dla zarządu P. K. P. z powodu znacznego skrócenia drogi i znacznie szybszego terminu dostawy.

Art. 3. Przewóz przesyłek gospodarczych odbywać się będzie w zależności od potrzeb lub według ustalonych z góry planów.

Przy przewozach masowych Dyrekcje szczególnie winny przestrzegać ścisłej planowości. W tym celu kierownicy Wydziałów interesowanych wspólnie z kierownikiem Wydziału Ruchu opracowują zawczasu plany masowych przewozów gospodarczych, bacząc pilnie, aby przewozy te nie stanowiły przeszkód w ruchu towarowym i osobowym.

Dyrekcje winny nadto zwracać uwagę, aby podległe im urzędy, korzystając z przewozów gospodarczych, nie dopuszczały przewozów zbędnych, oraz aby nadawcy i odbiorcy nie wywoływali przetrzymania wagonów, lecz ściśle przestrzegali terminów tak przywozu i wywozu, jak naładunku i wyładunku.

Naładunku i wyładunku przesyłek, zawierających przedmioty dłuższe niż 7 m., lub ważących w jednej sztuce więcej niż 300 kg., oraz przesyłek pół i całowagonowych mają dokonywać urzędy nadające lub odbierające.

Art. 4. Przesyłki gospodarcze przyjmuje się do przewozu wyłącznie jako przesyłki zwyczajne i przewozi się je zasadniczo pociągami towarowymi.

Wyjątkowo w wypadkach nagłej potrzeby, co należy uwidaczniać w dowodach przewozowych, przesyłki gospodarcze do 250 kg. łącznej wagi można przewozić pociągami mieszanymi i osobowymi.

II. Opłaty.

Art. 5. 1. Przesyłki gospodarcze P. K. P. odpowiadające warunkom wskazanym w art. 1, przewozi się szlakami P. K. P.:

a) do 1000 kg. wagi ogólnej bezpłatnie,
b) powyżej 1000 kg. oraz w pociągach osobnych — za opłatą podług każdoczesnej taryfy gospodarczej, ustanowionej przez M. K. Ż.

2. Za przewóz przesyłek gospodarczych P. K. P., przewożonych między stacjami P. K. P. z przejściem przez kolej prywatną, pod zarządem Państwa pozostającą lub mającą zarząd własny opłaca się należności:

a) na szlakach P. K. P. według zasad pozycji 1 artykułu niniejszego,

b) na szlakach kolei prywatnych według taryfy, przewidzianej na tych kolejach na artykuł przewożony.

3. Za przewóz przesyłek kolei prywatnych, pozostających pod zarządem Państwa, lub mających zarząd własny, należności na szlaku P. K. P. oblicza się według taryfy ogólnej lub według stawek specjalnie wskazanych dla tego rodzaju przewozów.

4. Należności, przypadające za przestój wagonów oraz składowe i wogóle wszelkie opłaty dodatkowe oblicza się na zasadach ogólnych.

5. Przewóz ładunków gospodarczych P. K. P. jest wolny od opłaty stemplowej.

III. Dowody na przewozy gospodarcze.

Art. 6. Przy wysyłaniu przesyłek gospodarczych urząd nadający wystawia:

1) w razie bezpłatnego przewozu przesyłek do 1000 kg. (art. 5 p. 1a kwit przesyłkowy według wzoru № 1;

2) w razie przewozu przesyłek powyżej 1000 kg. wagi za opłatą według taryfy gospodarczej (art. 5. p. 1 b);

a) dyspozycję według wzoru № 2;

b) list przewozowy szybkości zwyczajnej (bez wtórnika) z napisem w nagłówku „przesyłka gospodarcza".

Dyspozycję należy trwale przytwierdzać do listu przewozowego ze wskazaniem w nim № i daty wystawienia dyspozycji.

Do listu przewozowego na przesyłki pod poz. 2 wymienione, stacja nadania sporządza gospodaiczą cedułę przewozową według specjalnego wzoru.

U w a g a. Do czasu wprowadzenia ceduł gospodarczych należy używać zwykłych ceduł, zaopatrując je w nagłówku napisem „przesyłka gospodarcza".

Na przewóz pociągów roboczych (art. 5 p. 1c) sporządza się raporty pociągowe według przepisu art. 15.

Przesyłki gospodarcze P. K. P., przewożone między stacjami P. K. P. z przejściem przez kolej prywatną, pod zarządem Państwa pozostającą lub mającą zarząd własny, przewozi się zawsze, bez względu na ich wagę, za wolnymi od opłaty stemplowej listami przewozowymi i dyspozycjami.

Przesyłki kolei prywatnych, pozostających pod zarządem Państwa lub mających zarząd własny, przewozi się przy zwykłych listach przewozowych z opłatą stemplową i za cedułą na zasadach ogólnych.

Art. 7. Wymienione w art. 6 kwity przesyłkowe i dyspozycje są drukami ścisłego wyrachowania; mają one być jednakowych wymiarów i treści według załączonych wzorów № 1 i 2.

Kwity przesyłkowe składają się:

1) z grzbietu, służącego jako dowód nadania przesyłki, który zwraca się nadawcy do podklejenia do odnośnego odcinka,

2) z kwitu przesyłkowego, służącego jako list przewozowy,

3) z odpisu kwitu przesyłkowego, służącego jako zawiadomienie o przybyciu przesyłki i potwierdzenie odbioru. Druki te wypełnia się przez kalkę ołówkiem chemicznym.

Wypełniony kwit należy opatrzyć stemplem nadającego urzędu i podpisem uprawnionego do tego pracownika.

Dyspozycje składają się z dyspozycji i jej grzbietu; — sporządza się je przez kalkę ołówkiem chemicznym.

Wypełnioną dyspozycję należy opatrzyć stemplem nadającego urzędu i podpisem uprawnionego do tego pracownika.

Grzbiet dyspozycji zwraca się nadawcy, jako dowód nadania przesyłki do podklejenia do właściwego odcinka.

Dyspozycje i kwity przesyłkowe nie mogą zawierać żadnych poprawek i podskrobań.

Blankiety wypełnione, lecz nieużyte, mylnie wystawione lub z omyłkami, należy unieważniać adnotacją „zepsuty". Wydawanie kwitów przesyłkowych lub dyspozycji niewypełnionych ze stemplem urzędu i podpisem (in blanco) jest niedopuszczalne.

Art. 8. Kwity przesyłkowe i dyspozycje wystawia się zasadniczo na każdę przesyłkę osobno.

Materjały, które wskutek swej długości zajmują 2 lub 3 połączone wagony należy uważać za jedną przesyłkę. Również jedną przesyłkę może stanowić partja załadowana na jednej stacji przez jednego nadawcę do kilku lub kilkunastu wagonów, wysłanych dla jednego odbiorcy do jednej stacji w okręgu tejże Dyrekcji.

Art. 9. Kwity przesyłkowe i dyspozycje na przewozy gospodarcze należy zamawiać w Wydziale Dochodów odnośnej Dyrekcji.

Kwity przesyłkowe i dyspozycje należy broszurować w bloki po 100 kompletów, opatrzone kolejną numeracją, ogólną dla całej Dyrekcji.

Art. 10. Kwity przesyłkowe i dyspozycje ważne są na przeciąg miesiąca od dnia ich wystawienia. Stacjom nadawczym nie wolno przyjmować kwitów przesyłkowych lub dyspozycji, których termin upłynął.

Art. 11. Prawo wydawania kwitów przesyłkowych i dyspozycji na przewozy gospodarcze mają: w Ministerstwie Kolei Żelaznych osoby uprawnione przez Ministra, w Dyrekcjach zaś osoby upoważnione przez Prezesów lub ich zastępców.

Art. 12. Odpowiedzialność za prawidłowy rozchód kwitów przesyłkowych i dyspozycji oraz za ich całość ponoszą urzędy, które te druki otrzymały; kontrolę zaś nad tymi drukami, jako nad drukami ścisłego wyrachowania, rozciąga Wydział Dochodów na zasadach ogólnych.

IV. Formalności ekspedycyjne przy nadawaniu przesyłek gospodarczych.

Art. 13. Przesyłki gospodarcze urzędy nadawcze mają dostarczać na stację nadawczą środkami własnymi.

Wszelkie formalności co do nazwy ładunku, sprawdzania prawidłowości podanej liczby sztuk, opakowania, ocechowania, przeważania, okartkowania i t. p. stacja nadawcza załatwia na zasadach ogólnych.

Art. 14. Stosownie do rodzaju przesyłek gospodarczych (art. 5) nadawca składa ekspedycji należycie wypełnione kwity przesyłkowe lub dyspozycje z listami.

Ekspedycja stacji nadawczej sprawdza prawidłowość kwitów, dyspozycji i listów przewozowych co do zamieszczenia niezbędnych danych, pieczęci i podpisu, poczem przystępuje do przyjęcia przesyłki.

Przyjęcie i ekspedjowanie przesyłek gospodarczych odbywać się winno w godzinach, w których ekspedycje są czynne.

W wypadkach nadzwyczajnych, kiedy tego wymaga bezpieczeństwo ruchu pociągów, stacja obowiązana jest przesyłki gospodarcze przyjmować do przewozu w każdym czasie.

Art. 15. Stacja nadawcza sporządza dowody na przesyłki gospodarcze (art, 6) według zasad poniższych.

I. Na przesyłki bezpłatne do 1.000 kg. ogólnej wagi (art. 5 p. 1a). Na wręczonych przez nadawcę wszystkich częściach kwitu przesyłkowego stacja nadawcza kładzie po sprawdzeniu w myśl art. 14-go stempel (datownik) w miejscu na ten cel oznaczonem, poczem wpisuje w tych dowodach № pozycji książki magazynowej.

Druga i trzecia część kwitu służą jako dowód towarzyszący przesyłce podczas przewozu, pierwszą zaś część wręcza się nadawcy jako potwierdzenie nadania.

II. Na przesyłki powyżej 1.000 klg. (art. 5 p. 1b) za opłatą według taryfy gospodarczej.

Stacja nadawcza kładzie na dyspozycji sprawdzonej według art. 14-go stempel (datownik) w miejscu na ten cel przeznaczonem i na podstawie listu przewozowego sporządza cedułę przewozową, na przesyłki zaś wagonowe, prócz tego wykaz ładunkowy na zasadach ogólnych.

W cedule przewozowej stacja nadawcza zaznacza № dyspozycji i datę jej wystawienia.

Na przesyłki złożone z partji załadowanych do kilku lub kilkunastu wagonów w myśl art. 8-go należy sporządzać oprócz ceduły przewozowej oddzielne wykazy ładunkowe na każdy poszczególny wagon.

III. Na pociągi robocze (art. 5 p. 1c), rozwożące piasek, żwir, ziemię i t. p. dowodów przewozowych sporządzać nie należy. Rejestracji tych przewozów dokonywa nadkonduktor pociągu roboczego w raporcie pociągowym. Na mocy tych raportów Wydział Ruchu określa ogólną liczbę przewozów, przesyłając odpowiednie wykazy do Wydziałów Dochodów. Wagony—braki używane do potrzeb gospodarczych (wywóz popiołków, nawozu, śmieci i t. p.) uruchomiane w obrębie stacji przekazuje się na skutek piśmiennych żądań służby drogowej w porozumieniu ze służbą mechaniczną do rozporządzenia na czas określony bez sporządzania dowodów przewozowych. O ileby zaś roboty stacyjne wymagały podawania całych składów pociągów, należy podobne przewozy uważać za pociągi robocze.

IV. Na przesyłki gospodarcze P. K. P., przewożone między stacjami P. K. P. z przejściem przez kolej prywatną, pod zarządem Państwa będącą lub mająca zarząd własny (art. 5 p. 4) stacja nadawcza sporządza na podstawie przedstawionego listu przewozowego i dyspozycji dowody podobnie jak na przesyłki o których mowa w p. 11.

W liście przewozowym nadawca wskazuje dokładnie kierunek drogi z wymienieniem stacji wejściowej i wyjściowej kolei prywatnej.

Na przesyłki kolei prywatnych, pozostających pod zarządem Państwa lub mających zarząd własny (art. 5 p. 5), nadane zwykłymi listami przewozowymi ze stemplem skarbowym, stacja nadawcza sporządza dokumenty na zasadach ogólnych.

V. Wysyłanie i przewóz przesyłek gospodarczych.

Art. 16. Stacje nadawcze mają starać się o jaknajszybsze wysyłanie przesyłek gospodarczych (art. 4).

Jednakże przesyłki prywatne, przy których deklarowano terminowość dostawy, mają pierwszeństwo przed przesyłkami gospodarczemi. Manipu-

lacja oddawcza do pociągów jak również podczas przewozu odbywa się na zasadach ogólnych.

W razie zostawienia na stacji pośredniej jednego lub więcej wagonów z partji, wysłanej za jednym dowodem, stacja ta powinna odznaczyć kółkiem na cedule numery pozostawionych wagonów i uczynić o tem adnotacje, zatrzymując odnośne wykazy ładunkowe. Po usunięciu przeszkód wagony te wysyła się dalej za cedułą, w której należy wskazać dowody zasadnicze, do których należą te wagony i przyczynę zatrzymania, oraz dołączyć do tej ceduły odnośne zatrzymane wykazy ładunkowe.

VI. Sposób opłaty należności przewozowych. Wydawanie przesyłek. Formalności rachunkowe i kasowe.

Art. 17. Opłat za przesyłki gospodarcze P. K. P. według powyższych zasad obliczonych nie pobiera się gotówką, lecz kredytuje się je według zasad ogólnych.

Wydawanie przesyłek odbywa się na zasadach istniejących przepisów ogólnych dla przesyłek prywatnych.

Stacja przeznaczenia zawiadamia odbiorcę przesłaniem przeznaczonej do tego części kwitu przesyłkowego o przybyciu przesyłki gospodarczej bezpłatnej, o przybyciu zaś przesyłki kredytowej zawiadamia się go w tenże sposób trzecią częścią ceduły.

Po odbiór przesyłki gospodarczej zgłasza się należycie upoważniony przedstawiciel urzędu odbiorczego, wymienionego w dowodach przewozowych na zasadzie zawiadomienia stacji przeznaczenia o przybyciu ładunku i kwituje z odbioru przesyłki na odpisie kwitu przesyłkowego lub rzeczonej trzeciej części ceduły przewozowej.

Bezpłatne przesyłki gospodarcze stacja przeznaczenia wydaje odbiorcy wraz z częścią kwitu przesyłkowego służącego jako list przewozowy, opatrzywszy go poprzednio datą przybycia i następnie datą wydania.

Część kwitu przesyłkowego, służącego do zawiadomienia odbiorcy o nadejściu przesyłki oraz potwierdzenia odbioru zostaje na stacji przeznaczenia.

Zebrane w ten sposób w ciągu miesiąca kwity przesyłkowe stacja przeznaczenia porządkuje według Dyrekcji, stacji nadawczych i numerów porządkowych lub serji i odsyła je każdego pierwszego następnego miesiąca do Wydziału Dochodów, któremu podlega.

Kontrola kwitów przesyłkowych w Wydziałach Dochodów odbywa się według zasad w tym celu osobno ustalonych.

Przesyłki gospodarcze P. K. P., obciążone opłatami za przewóz, stacja przeznaczenia wydaje odbiorcy po sprawdzeniu i ustaleniu należności przewozowych i dodatkowych, np. składowego i postojowego i t. p., z wręczeniem odbiorcy dyspozycji, w której należy uwidocznić w odpowiedniej rubryce narosłe należności w jednej łącznej sumie.

List przewozowy, zaopatrzony klauzulą kredytową, zatrzymuje stacia przeznaczenia. Klauzula kredytowa musi mieć podpis uprawnionego odbiorcy, datę i pieczęć urzędową.

Z kredytowanemi w ten sposób listami przewozowemi postępuje stacja przeznaczenia tak, jak z innemi kredytowanemi dowodami przewozowemi.

Ceduły przewozowe na przewozy w mowie będące należy zaliczać według zasad ogólnych.

Art. 18. O nadejściu zatrzymanej w drodze części ładunku stacja przeznaczenia zawiadamia odbiorcę i wydaje mu ją za pokwitowaniem.

Sprawdzanie ładunku i jego wagi odbywa się na zasadach ogólnych.

Formalności związane z wydawaniem ładunku należy załatwiać w godzinach dla ekspedycji przepisanych. Wyjątek stanowią wypadki nagłe,

kiedy w celu zabezpieczenia ruchu pociągów lub czynności specjalnie z nim związanych, stacja jest obowiązana wydać ładunek natychmiast, o każdej porze dnia i nocy.

Celem uniknięcia zwłoki w wydawaniu przesyłek gospodarczych wysyłający winien w czasie właściwym zawiadomić odbiorcę piśmiennie (w ważniejszych wypadkach nagłych telegraficznie) o tem, że dany ładunek już wysłano, ze wskazaniem czasu wysłania, oraz № przesyłek i wagonów.

VII. Reklamacje.

Art. 19. 1. Zarówno przy nadawaniu, jak przy odbiorze przesyłek gospodarczych należy z wszelkiemi reklamacjami, związanemi z przewozem zwracać się na stacjach do ekspedycji, żądając sporządzania protokułów we wszystkich wypadkach, jakie przepisy przewozowe przewidują.

2. Przewóz przesyłek gospodarczych odbywa się na koszt i odpowiedzialność tej gałęzi służby, dla której przesyłka jest przeznaczona, odszkodowań przeto z tytułu zaginięcia, braku wagi lub uszkodzenia przesyłki nie można zaliczać na rachunek dochodów z przewozów.

VIII. Przyjmowanie do przewozu i wydawanie ładunków na szlakach.

Art. 20. Przy wykonywaniu naładunku lub wyładunku przesyłek gospodarczych na szlaku należy postępować, jak następuje: Po otrzymaniu od urzędu nadawczego odpowiedniego zlecenia o załadowaniu przesyłki na szlaku ze wskazaniem rodzaju ładunku i ilości, stacja położona przed miejscem naładunku wysyła najbliższym pociągem wagony z wydaniem polecenia nadkonduktorowi zatrzymania pociągu na wskazanym kilometrze na przeciąg ściśle określonego czasu, do którego kierujący robotami naładunkowemi jest obowiązany się stosować.

O ile załadowane wagony wracają ze szlaku na stację ich wysłania, ostatnia winna dokonać przyjęcia do przewozu i załatwić wszystkie formalności ekspedycyjne, obliczając przewoźne od stacji następnej, leżącej za miejscem załadowania.

Jeżeli zaś wagony są zabierane do następnej stacji, w takim razie formalności powyższe załatwia stacja położona w kierunku ruchu pociągu najbliżej miejsca naładunku, z obliczeniem przewoźnego:

a) jeżeli przesyłka zostaje na miejscu lub idzie dalej w kierunku jazdy pociągu od poprzedniej stacji taryfowej, i
b) jeżeli przesyłka wraca w przeciwnym kierunku — od swojej stacji.

Tak w jednym, jak w drugim wypadku konieczna jest obecność nadawcy, od którego stacje przyjmują ładunek na zasadach ogólnych ze sporządzeniem dowodów przewozowych.

Adresowane z wyładunkiem na szlaku ładunki gospododarcze zatrzymywane są na ostatniej stacji przed miejscem wyładunku, przyczem przewoźne oblicza się analogicznie do zasad powyższych.

Na tejże stacji odbiorca winien załatwić wszelkie formalności związane z wydaniem przesyłki, powinien też pokwitować z jej odbioru, wagony zaś z tego rodzaju ładunkami wysyła się na szlak do wyładunku pod dozorem i odpowiedzialnością odbiorcy.

IX. Rachunkowość.

Art. 21. Sposób i terminy rozrachunków pomiędzy poszczególnymi Wydziałami a Wydziałem Dochodów ustalają Dyrekcje, które wydają odnośne rozporządzenia w tej mierze.

Wydziały Dochodów otrzymują od stacji nadawczych i odbiorczych sprawozdania miesięczne wraz z odnośnymi dowodami i od Wydziałów Ruchu wykazy dokonanych przewozów w pociągach roboczych. Bliższe szczegóły co do załatwiania formalności biurowych w danym okręgu każda poszczególna Dyrekcja podaje okólnikowo do wiadomości.

X. Regulowanie przewozów gospodarczych między Dyrekcjami a poszczególnymi ich Wydziałami.

Art. 22. Jak zaznaczono powyżej, w art. 3, przewozy gospodarcze należy wykonywać planowo oraz tylko w wypadkach rzeczywistej potrzeby. Pozatem przy sporządzaniu planów przewozu wspólnie z Wydziałem Ruchu Wydziały poszczególne winny się ściśle stosować do ustalonych terminów, wyznaczonych na przewóz, naładunek i wyładunek, z unikaniem powikłań i opóźnień w ruchu osobowym i towarowym. Szczególny nacisk należy kłaść na to, aby na linji stacje i interesowani funkcjonarjusze kolejowi w czasie właściwym byli zawiadamiani piśmiennie (gdy wymaga tego konieczność—telegraficznie) o przewozach gospodarczych wagonowych, wyznaczonych na dany okres czasu.

Wzajemny stosunek między Wydziałami Dyrekcji a poszczególnymi urzędami na linji co do prawidłowego dokonywania przewozów gospodarczych oddzielnemi grupami wagonów lub też całymi pociągami w części ruchu technicznego, Dyrekcje ustalają w okólnikach specjalnych. Przewozów gospodarczych większych masowych, w których udział biorą dwa lub więcej okręgów kolejowych, należy dokonywać po porozumieniu się wzajemnem okręgów interesowanych.

Wzór № 1.

Do kwitu przesyłkowego №
Stacja nadawcza .... nadawca ....
„ przeznaczenia .... odbiorca ....
zawartość i rodzaj przesyłki ....
ilość sztuk .... waga ....

Część I.

.... Dyrekcja Kolei Państwowych Wydział ....

GRZBIET KWITU PRZESYŁKOWEGO № ....

na bezpłatny przewóz przesyłki gospodarczej, składającej się z (wyszczególnić ilość sztuk, rodzaj opakowania, zawartość i wagę) ....

....

od stacji .... do stacji ....
od .... (nazwa urzędu) dla .... (nazwa urzędu)

pieczęć urzędu

.... dnia .... 19 ... r.
(podpis sporządzającego kwit).

Powyższe przedmioty stacja nadania przyjęła do przewozu.
(podpis funkcjonarjusza przyjmującego przesyłkę).

Datownik stacji nadania

.... dnia .... 19 ... r.

№ pozycji książki magazynowej ....

Ważny na przeciąg miesiąca od daty wystawienia.

Wzór № 1.

Część II.

..................Dyrekcja Kolei Państwowych Wydział..................

KWIT PRZESYŁKOWY №..................

na bezpłatny przewóz pod poz........ przesyłki gospodarczej, składającej się z (wyszczególnić ilość sztuk, rodzaj opakowania, zawartość i wagę)..

....

od stacji.................................... do stacji....................................
od.........(nazwa urzędu)......................... dla.........(nazwa urzędu).........................

pieczęć urzędu

Datownik z dnia przybycia przesyłki

..................................dnia..........19.....r.

(podpis sporządzającego kwit).

Datownik stacji nadania

Datownik z dnia wydania

Ważny na przeciąg miesiąca od daty wystawienia. Towarzyszy przesyłce do stacji przeznaczenia. Niniejsza część służy jako list przewozowy i wręcza się odbiorcy przesyłki.

Wzór № 1.

Część III.

..................Dyrekcja Kolei Państwowych Wydział..................

ODPIS KWITU PRZESYŁKOWEGO №..................

na bezpłatny przewóz pod poz........ przesyłki gospodarczej, składającej się z (wyszczególnić ilość sztuk, rodzaj opakowania, zawartość i wagę)..

....

od stacji.................................... do stacji....................................
od.........(nazwa urzędu)......................... dla.........(nazwa urzędu).........................

pieczęć urzędu

Datownik z dnia przybycia przesyłki

..................................dnia..........19.....r.

(podpis sporządzającego kwit).

Datownik stacji nadania

Datownik z dnia wydania

Ważny na przeciąg miesiąca od daty wystawienia. Niniejsza część służy jako zawiadomienie o nadejściu przesyłki i potwierdzenie o odbiorze i zwraca się stacji przeznaczenia.

Wzór № 2.

..................Dyrekcja Kolei Państwowych Wydział..................

GRZBIET DYSPOZYCJI №..................

na przewóz przesyłki gospodarczej za opłatą według taryfy gospodarczej.

Ekspedycja towarowa przyjmie do przewozu na rachunek Wydziału .... niżej wyszczególniony ładunek: od stacji .... do stacji ....
od ....(nazwa urzędu).................. dla ....(nazwa urzędu)..................

№. faktury	№ i cechy wag.	Znaki i №	Ilość sztuk	Rodzaj opak.	Zawartość	Waga kg.	Należność Mk.	f.

pieczęć urzędu

..................dn. ..../.........19 r.

(podpis wydającego dyspozycję)

Ważna na przeciąg miesiąca od daty wystawienia.
Niniejsza cześć dyspozycji zostaje u nadawcy.

Wzór № 2.

.... Dyrekcji Kolei Państwowych Wydział ....

DYSPOZYCJA №..................

na przewóz przesyłki gospodarczej za opłatą według taryfy gospodarczej.

Ekspedycja towarowa przyjmie do przewozu na rachunek Wydziału .... niżej wyszczególniony ładunek: od stacji .... do stacji ....
od..................(nazwa urzędu).................. dla ....(nazwa urzędu)..................

№ faktury	№ i cechy wag.	Znaki i №	Ilość sztuk	Rodzaj opak.	Zawartość	Waga kg.	Należność Mk.	f.

pieczęć urzędu

..................dn. ...../..... 19 r.

(podpis wydającego dyspozycję)

datownik z dnia przybycia przesyłki

datownik z dnia wydania

№ listu przewozowego

datownik stacji nadania

Ważna na przeciąg miesiąca od daty wystawienia.
Niniejsza część dyspozycji dołącza się do listu przewozowego i wręcza się odbiorcy na stacji przeznaczenia.

ZAWIADOMIENIA.

ZMIANY OSOBOWE
w Ministerstwie Kolei Żelaznych.

Mianowania.

Naczelnik Państwa mianował:

Postanowieniem z dnia 26 lipca 1922 r.

Inż. Krzeczkowskiego Jana, Wiceprezesa Dyrekcji P. K. P. w Radomiu — Prezesem Dyrekcji Kolei Państwowych w IV stopniu służbowym urzędników państwowych.

№ Pr. 2952/22.

Postanowieniem z dnia 21 sierpnia 1922 r.

Inż. Mikulskiego Konstantego, Wiceprezesa Dyrekcji P. K. P. w Warszawie — Prezesem Dyrekcji Kolei Państwowych w IV stopniu służbowym urzędników państwowych.

№ Pr. 3077/22.

Postanowieniem z dnia 4 sierpnia 1922 r.

Karlińskiego Leona, Naczelnika Wydziału — Prezesem Dyrekcji Kolei Państwowych oraz Członkiem Komitetu Naczelnego w Bytomiu.

№ Pr. 2462/22.

Minister Kolei Żelaznych powierzył stanowiska Prezesów Dyrekcji Kolei Państwowych:

Rozporządzeniem z dnia 24 sierpnia 1922 r.

Inż. Krzeczkowskiemu Janowi — w Radomiu.

Rozporządzeniem z dnia 30 sierpnia 1922 r.

Inż. Mikulskiemu Konstantemu — w Warszawie.

Minister Kolei Żelaznych mianował:

Rozporządzeniem z dnia 28 lipca 1922 r.

Markowskiego Wacława, Dyrektora Wydziału Dyrekcji Warszawskiej — Naczelnikiem Wydziału w V stopniu służbowym urzędników państwowych — w Departamencie Finansowym.

№ T. 963/22.

Rozporządzeniem z dnia 9 sierpnia 1922 r.

Inż. Zawadzkiego Zygmunta, urzędnika nieet. — referentem w VII stopniu służbowym urzędników państwowych — w Departamencie Mechanicznym i Zasobów.

Inż. Komarnickiego Bohdana, urzędnika nieet. — referentem w VII stopniu służbowym urzędników państwowych — w Departamencie Budowy i Utrzymania Kolei.

Smosarskiego Ignacego, urzędnika nieet. — kontrolerem w VIII stopniu służbowym urzędników państwowych — w Departamencie Ruchu.

Smorczewską Wandę, urzędnika nieet. — sekretarzem w IX stopniu służbowym urzędników państwowych — w Wydziale Sanitarnym.

№ Pr. 2837/22.

Rozporządzeniem z dnia 10 sierpnia 1922 r.

Inż. Wisznickiego Ryszarda — urzędnikiem nieet. z poborami według VI stopnia służbowego urzędników państwowych — w Departamencie Budowy i Utrzymania Kolei.
№ Pr. 2405/22.

Rozporządzeniem z dnia 5 sierpnia 1922 r.

Inż. Zenowicza Bronisława — urzędnikiem nieet. z poborami według VIII stopnia służbowego urzędników państwowych — w Departamencie Budowy i Utrzymania Kolei.
№ Pr. 2799/22.

Przeniesienia na emeryturę.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 21 czerwca 1922 r. przeniósł na emeryturę z dniem 1 września 1922 r.:

Inż. Jakubowskiego Władysława, Prezesa Dyrekcji P. K. P. w Warszawie.
№ Pr. 2608/22.

Zwolnienia.

Minister Kolei Żelaznych zwolnił ze służby:

Rozporządzeniem z dnia 5 sierpnia 1922 r.

Różańskiego Marcelego, urzędnika nieet. w Departamencie Finansowym — z powodu przeniesienia go do Okręgowej Izby Kontroli Państwowej w Poznaniu.
№ Pr. 2624/22.

Rozdorządzeniem z dnia 11 sierpnia 1922 r.

Krysiakównę Irenę, st. kancelistkę w Departamencie Przewozowo-Taryfowym — na właną prośbę.
№ Pr. 2851/22.

W Dyrekcjach Polskich Kolei Państwowych:

Przeniesienia na emeryturę.

Marossanyi Adolf, inspektor k. p. i kierownik działu w Wydziale Finansowym Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie, z dniem 1 października 1922 r.
L. I. 6305/3/22.

K O N K U R S Y:

na posadę rewizora dochodów w Wydziale dochodów Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu.

Warunki dla ubiegających się: 5 lub 6 stopień płacy, dokładna znajomość rachunkowości stacyjnej i dłuższa praktyka w Wydziale dochodów.
Termin składania podań do 30 września 1922 r.
L. I. 12240/3/22.

Tłoczono w Drukarni Państwowej. 18465